

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

KATTENGESPUIS

Een toneelspel voor de jeugd

door

Herman Cogghe

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2020
Nr.3515

PERSONAGES

(32 à 36 spelers)

De saffraankatten

ARCHIBALD, de leider :

USTINOV, Russische museumkater :

TRUMPY, aandachtsgeile kater :

HAMLET, hotelkater :

TIGGY :

TILOU, twee knuffelzusjes – cafékatjes :

MISSY, glamourkat – diva – revuepoes – Miss chichi :

DETJE, verwaarloosde kattin :

SPROTJE, kat van de viswinkel die moest gaan lopen voor haar leven :

YALENKA, Russische vriendin van Ustinov

De rollende roetkatten (bende nozemkatten op rolschaatsen of skatebord)

SPITZ, de denkkater – zelfverzekerd :

BOEV, stoere bink :

GUUS, stevige kater :

LINKE, zwangere kattin :

GRUMMY, machotype :

JAZZIE, balletkat :

SAMBAL, bruinrode kat :

De ratten

MANDY :

VANGO :

DUUKE :

SPOON :

ZWIEBER :

De Rottweilers

REBEL (op zijn Engels) :

MAX :

CHOCO :

GOZER :

BOLO POEN, kater die het gemaakt heeft – macho, breedgeschouderd (spreekt met buitenlands accent) :

WAKKO :

LARUSSA, zijn stoere bodyguards :

De kittens van Linke

TICO :

FLASH :

DOMINO, innemende katjes :

4 POLITIEAGENTEN

De rollen van politieagent kunnen gedubbeld worden met de Rottweilers

DECOR

Eén basisdecor aangevuld met zetstukken eigen aan de scène. De belichting wordt aangepast aan de sfeer van het gebeuren. Het basisdecor is gemakkelijk te bespelen op drie niveaus gevormd door kisten, dozen en verbindingen die gemakkelijk te nemen zijn en niet gevaarlijk voor kinderen. De verschillende hoogten symboliseren de belangrijkheid in de groep. De leefruimte van de katten volgestouwd met houten kisten, grote buizen om in te kruipen, stevige dozen en rommel zodat er verschillende platforms zijn om op te spelen. De grote ramen van de fabriekshal kunnen bewaard blijven voor daglicht en maanlicht.

KORTE INHOUD

Buiten het dorp staan de resten van NV ACTIVO wat eens een fabriek met magazijnen en kantoren was. Nu is het industrieterrein de residentie en speelplaats van de ‘Saffraankatten’. Een troep zwerfkatten die op de site een onderkomen heeft gevonden. Elke kat heeft al een leven gehad. Hier delen ze wat ze kunnen krijgen. Als de roetskatten verschijnen is het met de vrede plots gedaan. Maar er zijn nog belagers op de kust. Wat willen de ratten van hen en wat komen die rottweilers doen? Kan Mister Superkat het tij doen keren?

EERSTE DEEL

OPENINGSMUZIEK : Nr 1. Muziek uit het toverbos – Armand Coeck/ Klara 4 kids - Klara's Muziekdoos met kattengeluiden of gebracht door de acteurs – tijd 4:21

OPENINGSLIED: *Duetto buffo di due gatti – kattenduet van Gioachino Rossini*
– tijd 3:08 gezongen of playback door twee Saffraan katten

Tafereel 1 : De fabriekshal

Ustinov – Tiggy – Tilou – Sprotje – Trumpy – Archibald – Detje - Missy – Hamlet - Linke

(Detje ligt vooraan te slapen – Trumpy ligt helemaal bovenaan te slapen – Ustinov is juist wakker en komt in tegengestelde richting op dan Tiggy en Tilou – hij heeft een handdoek en zijn wasgerief bij)

USTINOV : Gegroet edel volk, hebben jullie lekker geslapen?

TIGGY : Dat viel mee. Hier is het tenminste stil.

TILOU : Dat was ooit anders, hé zusje?

USTINOV : Waar komen jullie vandaan?

TIGGY : Van bij Isabel, zeg maar Belle van Café Augustijn, midden in de grootstad.

TILOU : Een gezellig typisch volkscafé waar er plaats was voor een goede babbel, vertier, muziek...

TIGGY : En waar af en toe ook flink gedanst werd.

USTINOV : Wat deden jullie daar? Dansen?

TILOU : Wij waren de knuffelkonten voor de bezoekers.

TIGGY : De snorrende viervoeters die nooit zat waren.

TILOU : Behalve toen ze advocaat in onze melk hadden gegoten.

TIGGY : Heel lekker! Maar mijn arme kattenkop kon er niet tegen.

TILOU : *(met dubbele tong)* Ik zag alle klanten in viervoud. Niet te doen!

TIGGY : Ik liep zo scheef als een krab en stootte overal tegenaan. En de klanten maar lachen.

USTINOV : Zijn jullie er daarom weggevlucht?

TILOU : Maar nee jij. Belle was een lieve, zorgzame bazin maar ze werd te oud voor het café.

TIGGY : Op een dag viel ze pardoes tegen de grond. Twee mannen met een witte jas hebben haar op een rijdend bed naar een gele camionette gebracht die met veel poeha de straat uitreed.

TILOU : Opeens werd het heel stil in het café.

TIGGY : We zaten voor het raam en de buurvrouw kwam ons eten geven.

TILOU : Na verloop van tijd werd het café gesloten en een norske man nam ons mee naar zijn huis.

TIGGY : Het rook er muf en we mochten niet eens buiten spelen.

TILOU : Het eten was ronduit slecht. Slappe overschotjes die te lang in de frigo hadden gestaan.

TIGGY : Belle haar kost daartegen was haute cuisine.

TILOU : Precies, om poot en nagels van af te likken. Zalig!

TIGGY : Dus besloten we de wijde wereld te verkennen, hé zus?

TILOU : Toen de man even verstrooid was en de deur op een kier liet, glipten we buiten.

TIGGY : De vrijheid voelde zalig.

TILOU : Al had het ook zijn minpunten.

TIGGY : Alle dagen voor de kost zorgen was niet min.

TILOU : We moesten opnieuw leren muizen vangen en vissen verschalken.

TIGGY : Soms deden we noodgedwongen onze inkopen in een vuilnisbak langs de weg.

TILOU : Na meer dan een jaar begon het te vervelen en zijn we uiteindelijk hier aanbeland. Het leven verloopt rustig en we voelen ons lekker thuis.

TIGGY : Zo te horen ben jij ook niet van hier, Ustinov?

TILOU : Klopt het dat je uit Rusland komt?

USTINOV : Heel juist, dames. Ik kom van Sint-Petersburg.

TIGGY + TILOU : Sint-Petersburg?

USTINOV : Dat is na Moskou de grootste en belangrijkste stad. Ik werkte er in 'De Heritage'

TIGGY + TILOU : De Heritage nog wel?

USTINOV : Da.

TIGGY + TILOU : Da!?

USTINOV : Da betekent 'ja' in het Russisch.

TIGGY + TILOU : Maar zeg dat dan! Nu begrijpen we het.

USTINOV : De Heritage is één van de grootste kunst- en cultuurhistorische musea van de wereld. Mijn ploeg en ik waren daar de bewakers.

TIGGY + TILOU : Bewakers!?

(Sprotje is er ondertussen bijgekomen en luistert naar hun gesprek)

USTINOV : Zeker weten! We moesten de muizen- en rattenpopulatie onder controle houden. Nu doen ze dat met gif en elektronische vallen. We werden overbodig.

TIGGY : Besparingen. Het is overal hetzelfde.

TILOU : En toen besloot je om een stuk van de wereld te zien?

USTINOV : Zo ging het, schoonheid. Ik sprong op de eerste de beste trein en die reed naar Moskou. Van Moskou ging het via Duitsland en Straatsburg naar Parijs om uiteindelijk hier te belanden.

TILOU : Wauw, een hele reis zo te horen.

USTINOV : Ik heb me nuttig gemaakt als ongedierteverdelger op de trein voor kost en inwonen.

SPROTJE : Wat een story. Mijn verhaal is een stuk eenvoudiger. Ik werd geboren in de tuin van een visboer met twee broers en een zus. Mijn ma leerde ons eten van de afvalcontainer waarin de visresten werden gedumpt. Op een dag klapte het ding dicht en kon ik er niet meer uit.

TIGGY : O jee, dikke pech.

TILOU : Ik zou in mijn broek doen van schrik.

SPROTJE : Gelukkig kon ik net op tijd ontsnappen toen de afvalwagen de container kwam ophalen. Ik stonk uren in de wind. Iedereen liep in een wijde boog om me heen. Ik ben dan maar in een beek gesprongen om me te wassen.

USTINOV : Bah, water vind ik vies.

SPROTJE : Ik ook, maar zo kon het niet verder. Gelukkig ontmoette ik Trumpy die zei

dat ik met hem mee mocht komen.

TRUMPY : *(hoog van boven)* Hoe meer zielen, hoe meer vreugd. Als ze maar delen in de onkosten.

ARCHIBALD : *(komt met een zekere flair op)* Hou je snater, sullige tijger. Je maakt iedereen bang.

TRUMPY : Wie bang is gaat eraan. Je moet slimmer zijn dan de rest van de wereld. Net zoals ik.

TILOU : Hoe slim je bent, hoef je ons niet te vertellen. Dat zien we zo.

TIGGY : De blik van een tarantula met een geel haarstuk op z'n kop geplakt.

TILOU : Het enige wat hij doet is agressief krassen en onzin verkopen.

USTINOV : En iedereen bang maken.

TRUMPY : Zonder mij hebben jullie geen toekomst. Ik ben de nummer één. Deze plaats hoort mij toe. Dit is mijn huis!

SPROTJE : Is dat zo? Is de fabriek van hem?

ARCHIBALD : Eigenlijk wel. Toen de firma Activo failliet ging zijn de bewoners vertrokken en hebben ze hem achtergelaten.

TIGGY : Niet te verwonderen. Wie wil zo een lieverdje in huis?

TILOU : Mij niet gezien. Ik vreet nog liever mijn staart op.

DETJE : *(wordt wakker en rekt zich)* Goede morgen, kattenbroeders en kattenzusters.

ANDEREN : Goedemiddag, Detje!

DETJE : Oeps, ik heb blijkbaar een gat in de dag geslapen.

ARCHIBALD : Je kunt er maar van genieten hebben. Toen je hier aankwam, was je heel droevig en moe.

USTINOV : Niet te verwonderen. Madame Ortance van de kattenark was juist gestorven.

MISSY : *(met veel streken op)* Nee toch, Madame Ortance, de pleegmoeder van de zwerfkatten. Niks voor mij. Te ordinair. Platvloers zonder stijl.

DETJE : Madame zorgde goed voor ons. We hadden een proper nestje, konden buiten lopen en kregen lekkere hapjes.

MISSY : Koude hapjes uit blik, bah! Altijd dezelfde rommel.

TRUMPY : Ik treed je volkomen bij, Missy. Wij zijn betere hapjes gewoon.

SPROTJE : Hoor die twee praten. Precies of wij hier elke dag kaviaar, zalmtostjes en leverhapjes krijgen.

DETJE : Madame Ortance was een goede vrouw. Door haar kregen veel zwervers en sukkelaars een onderdak en weer een goed leven.

ARCHIBALD : Missy en Trumpy zullen eten wat de pot kookt. Anders moeten ze maar opkrassen.

(Trumpy en Missy doen uit de hoogte)

HAMLET : *(komt op gestapt)* Groot gelijk, Archi. Ik weet wat honger is. Mama had zes kittens waarvan ik de jongste was. Er was niet altijd voldoende te eten en als kleinste telg kreeg ik de restjes als die er waren.

TIGGY : Arme kleine Hamlet.

TRUMPY : Zo is het leven. De ene wordt geboren op een kille koude vloer en anderen zoals ik, op een kussen van eendendons.

DETJE : Laat hem verder vertellen, Trumpy.

HAMLET : Hongerig liep ik van de ene straat naar de andere. Niet wetende waar naartoe. Plots stond ik in een brede chique straat met veel verlichting. Mijn maag knorde zo hard dat ik de eerste open deur gewoon binnenstapte.

USTINOV : Het was toch geen kerk?

SPROTJE : Of een katten- en hondenasiel waar ze zwerfdieren opsluiten?

HAMLET : Het was het mooiste hotel van heel de stad. Therma Palace Hotel stond er bovenaan in gouden verlichte letters.

MISSY : En jij mocht daar met je vuile poten binnen?

HAMLET : Weet ik niet.

MISSY : Sukkeltje, hij weet het niet eens.

HAMLET : Iedereen vond me superlief en stoer omdat ik het aangedurfd had binnen te gaan.

TRUMPY : En toen hebben ze je in de fricassee gedraaid?

HAMLET : Mis poes, ik werd bij de chef-kok gebracht en die gaf me de lekkerste hapjes die ik ooit gegeten heb.

MISSY : Blaaskaak!

HAMLET : Daarna ben ik in een kast in slaap gevallen. Het was daar een luilekker leventje tot op een dag de maître d' hotel mij in het vizier kreeg. Ik beantwoordde

niet aan de hygiëneregels en hij probeerde me te vangen. Die vent probeerde me dood te slaan.

(reactie van de anderen)

MISSY : Oké, ze hebben je voor dood in de vuilbak gegoooid.

HAMLET : Nee, ik viel net voor de voeten van de chef-kok. Die raapte me op terwijl de maître d' hotel hem van alles toeschreeuwde. Hij nam me mee naar buiten, legde me tussen de vuilnisbakken, opende het deksel en sloot het weer. Ik hoorde hem nog net zeggen: 'het beestje is in mijn armen gestorven. Zeker een verdwaald poesje.'

MISSY : Eigen schuld dikke bult. Jouw soort hoort niet thuis in een sjiek hotel. Ik wel! Mij droegen ze in een ruime kooi naar binnen en brachten me met de lift naar de Penthouse Suite.

DETJE : Wat een kakmadame.

MISSY : Zei je iets, kleintje?

DETJE : Nee, ik weet genoeg. Bedankt.

HAMLET : Naar het schijnt zou mijn geest nog steeds rondzweven in het hotel. Mensen boeken speciaal daarvoor een verblijf. Er is zelfs een speciaal 'Hamlet de geest' degustatiemenu.

MISSY : *(met veel flair)* Pff, een degustatiemenu! Ik was een musicalgenie. Een diva, een beroemdheid, zeg maar DE godin van het podium.

SPROTJE : Ik zing ook wel eens. Als ik bang ben in het donker.

MISSY : Dat is geen zingen maar kattengejank. Ik heb op de grootste podia van de wereld gestaan. Milaan, Parijs, New York, Londen.

TRUMPY : Laat eens iets horen, liefje. Misschien kunnen we deze ruimte ombouwen tot een evenementenhal en veel poen verdienen.

DETJE : Die denkt alleen maar aan poen.

TIGGY : Wie gaat die ruimte ombouwen?

TILOU : Dat kost maanden, zelfs jaren werk en je moet iemand hebben die de leiding kan nemen.

TRUMPY : Wat is jullie probleem? Ik zal de leiding wel op mij nemen. Ik ben een

supergenie, een organisator van de bovenste plank.

SPROTJE : Dat zal wel. Meneer de organisator verplaatst nu nog niet eens een pluim.

TRUMPY : Geloof me, wij gaan bergen verzetten.

ARCHIBALD : Wie is 'wij'?

TRUMPY : Jullie natuurlijk. Niets doen daar komt alleen criminaliteit van. Het is beter dat jullie je poten stevig laten wapperen. Zo hebben jullie geen tijd om je te vervelen.

DETJE : Mij niet gezien. Wij werken en meneer de centen binnenrijven. Geen denken aan. Wil die loopse kater Missy misschien versieren? Zijn notaboek staat nu al vol met afspraakjes.

SPROTJE : De hete narcist!

TRUMPY : Laat die slobkousen maar ratelen. Sommigen van hun soortgenoten weten niet eens dat ze leven. Hoe triestig!

LINKE : *(op met skatebord – ze is hoogzwanger)* Help me! Please, kan iemand helpen?
(kreunt en voelt aan haar buik)

(Ustinov vangt haar op)

HAMLET : O nee, wat komt die donkere trien hier zoeken?

USTINOV : Volgens mij is ze hoogzwanger en komen haar kittens er zo aan.

LINKE : Help me! Ik ga dood!

ARCHIBALD : Missy, kun jij dat dametje helpen?

MISSY : Ikke? Zie ik eruit als een gynaecoloog? Trouwens, ik kan niet tegen bloed.

ARCHIBALD : Ga daarmee naar de oorlog!

DETJE : Geen probleem, Archi. Ik weet hoe het moet. In het stadspark gebeurde dat wel meer.

MISSY : *(doet haar na)* Ik weet hoe dat moet. In het stadspark gebeurde dat wel meer. Slijmbal!

SPROTJE : Mag ik assisteren?

DETJE : Zeker liefje. We gaan eerst onze poten wassen. Hygiëne voor alles.

HAMLET : *(tot Linke)* Kom dametje, we gaan jou eens direct helpen. *(ondersteunt haar en leidt ze naar een rustige plek aan de zijkant)* Leg je maar gemakkelijk.

TRUMPY : *(van boven)* De gynaecoloog van dienst en de vroedvrouw komen er zo aan.

Rustig blijven en niet vergeten te ademen. Ik stuur je wel mijn honorarium*.

TIGGY : Heb je gezien hoe die eruitzag?

TILOU : Ze is donker van nature en dan nog zwarte kleding.

TIGGY : Volgens mij is het er eentje van de Rolling Cats; je weet wel, die bende.

TILOU : Zou je denken?

TIGGY : Ik ben er haast zeker van. Die kleding, die tattoos en dat rollerdinges waarop ze stond. Ze zeggen dat ze gevaarlijk zijn.

TILOU : De jongedame zag er anders wel vriendelijk uit.

TIGGY : Afstand houden, zusje. Hun leuze is “Born to be wild”.

TILOU : Wat wil dat zeggen?

ARCHIBALD : Geboren om roekeloos te zijn. Oké, ze hebben een aparte levenswijze maar zijn niet echt gevaarlijk.

USTINOV : Een ruwe bolster met een blanke pit. We moeten haar en het kind een kans geven.

TRUMPY : Niks daarvan. We zijn geen OCMW. Waarom komt dat schorremorrie van buiten naar hier? We hoeven geen schooiers.

ARCHIBALD : Kop dicht, Trumpy. Jullie hebben mij gekozen als leider. Ik neem de verantwoordelijkheid.

TRUMPY : Bullshit! Niets verantwoordelijkheid, wegsturen zeg ik!

USTINOV : Je zet een vrouw die moet bevallen toch niet buiten? Wat ben jij voor iemand? Gevoelloze egoïst!

TRUMPY : Vroeg of laat geven jullie mij gelijk. Dan is er zelfs geen plaats meer voor ons.

USTINOV : Toen jij hier aankwam hebben we jou ook geholpen. Je was anders al lang in pierenland, of ben je dat vergeten?

TRUMPY : Het is al goed. *(gaat grommend in een hoekje liggen)*

(geschreeuw van Linke)

ARCHIBALD : Er staat iets te gebeuren. Zo te zien hebben Detje en Sprotje de poten vol.

TILOU : Ik weet niet of ik later kittens wil. Ik hou niet van pijn.

TIGGY : Ik ook niet. Je moet met die kleintjes altijd bezig zijn tot ze alleen op hun poten kunnen staan.

TIGGY + TILOU : Niets voor ons. Wij kussen alleen maar.

(Detje en Sprotje naar het midden)

DETJE : Dat verliep niet zo vlot. Linke is totaal op.

SPROTJE : Ze moet flink rusten. We zorgen wel voor haar.

USTINOV : En dames, is de clan van de Saffraankatten vergroot.

DETJE : Het was een moeilijke bevalling. Drie kittens zijn in leven.

SPROTJE : Twee kleintjes zijn helaas dood geboren.

ARCHIBALD : Heeft mevrouw al een naam voor hen?

DETJE : Mevrouw heet Linke. Ik denk niet dat ze al namen heeft voor de kids. Hebben jullie een suggestie?

TILOU : Biep, Soef en Juultje.

TIGGY : Geef mij maar Puccini, Vivaldi of Rossini; leuke muzikale namen.

SPROTJE : Kan het nog moeilijker? Ik hou het bij Dutske, Tinus en Wifi.

TRUMPY : Wat een drukte om drie blinde schepsels! Noem ze gewoon Moor, Nozem en Miserie. Voor mij hoeft dat gespuis niet te blijven.

ARCHIBALD : Mannekes, dat zal volstaan. Tijd voor jullie taken of we sterven straks van de honger. Ustinov en Hamlet, jullie zorgen voor vlees. Tilou en Tiggy voor een toetje. Detje past mee op de kleintjes. Sprotje en ik zorgen voor drank.

TRUMPY : Ik zorg voor het toezicht. Ik ken de omgeving op mijn duimpje.

HAMLET : Begin dan maar met opruimen of de kleine katjes verongelukken sowieso.

TRUMPY : Waar jij van wakker ligt.

HAMLET : Je bent een onbeschofte, eigenzinnige, egocentrische kater met een mottig kapsel. Bah!

TRUMPY : Kop dicht, mislukte omelet! Je hoeft mijn capaciteiten niet altijd in de verf te zetten. Ik zal opruimen als ik zin heb.

ARCHIBALD : Vooruit Saffraankatten, er is werk aan de winkel.

(tussenmuziek – spots langzaam uit)

Tafereel 2 : De fabriekshal

Vango – Duuke – Spoon – Trumpy - Linke – Archibald – Tilou – Tiggy – Ustinov – Detje – Sprotje – Missy

(Linke ligt bij haar kleintjes. De ratten komen voorzichtig op – Spoon komt eerst op)

SPOON : De kust is veilig, kom maar.

MANDY : *(vanuit de coulissen)* Je bent toch zeker hé Spoon?

VANGO : *(komt kijken)* Alles ziet er rustig uit. Ik hoor alleen het gesnurk van die rosse grootprater.

DUUKE : Zoeken jullie hier dan ga ik kijken waar ze al hun lekkers hebben verstopt.

MANDY : Is het niet gevaarlijk met die poezenbeesten? Ik vertrouw het zaakje niet.

SPOON : Schatje, we zijn hier niet om de toerist uit te hangen. We zoeken eten of jullie kunnen deze avond op jullie kin kloppen.

MANDY : Waarom hier? Weet je geen betere plaats? Als Archibald en zijn kroost ons te pakken krijgt, zal het onze beste dag niet zijn. Katten hebben vlijmscherpe klauwen en tanden.

VANGO : Wij ook. Ik klauw met plezier hun neus open en spring dan gauw weg.

DUUKE : Zo gevaarlijk zijn ze nu ook weer niet. Die dikke rosse blaaskaak gromt en blaast maar beweegt nauwelijks.

MANDY : Die doet te veel aan sport. Ligsport!

SPOON : Zorg gewoon dat jullie hen niet voor de voeten lopen.

DUUKE : Vooruit, gebruik jullie snuffel. Al wat eetbaar is en niet te zwaar, jatten we mee.

MANDY : Mag het ook iets zijn om mijn hol te verfraaien?

VANGO : Mandy, je werkt op mijn zenuwen. Dat is te gevaarlijk.

MANDY : Oeps! Dan geraakt zijn energiebalans uit evenwicht en dan staat hij niet in voor de gevolgen. Maar zoeteke toch, het is niet...

DUUKE : Bewaar jullie kalmte. We zullen het nodig hebben.

(de katten sluiten hen van alle kanten in)

SPOON : O jee, we zijn de klos. Dat wordt bijten en krabben.

VANGO : We zijn in de minderheid.

MANDY : Laat dat maar aan mij over. Dit is vrouwenwerk.

ANDEREN : Vrouwenwerk!?

ARCHIBALD : Kop dicht! Wat moeten jullie hier?

TRUMPY : Dit is ons terrein. Ophoepelen rattengespuis, hier valt niets te jatten.

MANDY : *(met veel flair)* Maar lieverdjes, wij zijn hier niet om te jatten, maar om iets te leren.

KATTEN : Om iets te leren!?

ANDERE RATTEN : Om iets te leren?

TRUMPY : Ze komen om te jatten, zeg ik!

HAMLET : Wat valt hier te leren?

MANDY : *(met overtuiging)* Veel. Heel veel. We vinden jullie verblijf gewoon zo knus en gezellig.

DUUKE : En zoveel ruimte.

VANGO : Amazing!

SPOON : Magnifiek gelegen.

MANDY : Grandioos gewoon.

DUUKE : Vorstelijk.

VANGO : Perfect ingedeeld, ieder zijn plaatsje.

SPROTJE : Niet overdrijven.

SPOON : Jullie hebben tenminste geen last van wind of regen.

USTINOV : Pfff, zoveel zaaks vind ik het nu ook weer niet.

MANDY : Begrijpelijk. Ik zei net tegen Spoon: ‘de plek is knap maar wel een *(voorzichtig)* tikkeltje verouderd. Nogal muffig.

DUUKE : Het kan inderdaad beter. Na een kleine opknapbeurt, zou het er heel anders uitzien. Frisser en moderner.

KATTEN : Een opknapbeurt?

TILOU : Wat bedoelt hij?

TIGGY : Ik zou het niet weten.

DUUKE : Wat Mandy bedoelt is wat meer aankleding. Wat leuke vintagespullen of van

die kleurige designspulletjes.

DETJE : Wat zijn designspullen? Kun je daarvan eten?

MANDY : Ach, het zijn maar details. Jullie leefruimte met die slaaphoekjes en sanitaire halte (*deur met poes op een potje*) is zo ook goed. Maar het kan altijd beter.

USTINOV : Zo heb ik het nog nooit bekeken.

SPROTJE : Ik ook niet, maar er zit wel iets in.

TRUMPY : (*kwaad*) Vette onzin, mijn huis is geen ordinaire maffe bedoening. Mijn ouders...

VANGO : Met wat verbeelding bouwen we deze loods om tot een origineel artistiek kattenpaleis.

SPOON : Heel apart, zelfs extravagant.

KATTEN : Een kattenpaleis!

(*de ratten knikken bevestigend*)

TRUMPY : Niks daarvan! Dan geraakt mijn paleis in een mum van tijd overbevolkt. Ik hoef niet nog meer pottenkijkers.

SPOON : Oké, de beslissing ligt natuurlijk bij jullie. Nietwaar Mandy?

MANDY : Uiteraard. Wij van Rattus Cocooning zien dat best zitten, maar het is de klant die uiteindelijk beslist. Mijn collega's zijn het daar mee eens?

(*de ratten knikken*)

HAMLET : Wacht eens! Zo'n interieurverfraaiing, wat gaat ons dat kosten?

MISSY : En hoe lang gaan die werken duren? Ik ben allergisch voor stof.

DUUKE : Als we eraan beginnen, gaan we ook door.

VANGO : En bovendien hebben jullie geluk. Het zijn juist mega-solden.

SPOON : Wanneer jullie ervoor gaan, zijn er nog enkele extra's gratis.

ARCHIBALD : Goed. Kun je alles op papier zetten en een schets maken hoe het gaat worden?

MANDY : Geen probleem. Hebben jullie papier en potlood?

ARCHIBALD : Trumpy, heb je papier en potlood? (*verroert geen poot*) Trumpy